

Prolazili su vijekovi, pa ako su se i izgubili spisi, nije se izgubio život.

(Ne u sad o djelu Josipa Kuševića.)

Dođe tako i 1903. Srbi ubiše svoga kralja, metnuše drugog, a taj krenu (samoinicijativno. isto kao i Kolumbo u Ameriku) preko Drine.

Da, ali tu je bila nesavladiva prepreka: Hrvatsko Državno Pravo (za koje svi znaju), koju se je moglo jedino tako ukloniti da se Hrvatsko Državno Pravo proglasi zastarjelim i uvede novo pravo "narodnog odlučivanja".

Tvoja kuća (1945. - kuća Volksdojčera) je moja kuća ("pripadnika NOB-a).

I bio tako. Netko preko noći (1.12.1918.) postade beskućnik.

Ali, nije umro.

26. kolovoza 1939. godine.

Da, i što?

Došlo je do ...

... osnivanja Banovine Hrvatske.

Ne!!!

Došlo je do Sporazuma Cvetkovi (Srbi) - Maček (Hrvati). Trebali su slijediti izbori za Hrvatski Sabor i nastavak pregovora.

O čemu?

O odlasku Srbske vojske Hrvatskih Zemalja.

Kako?

Onako kao što je i došla u Hrvatsku 1918. godine.

Pa, je onaj koga su te 1918. otjerali kući (Puček ustaše) opet došao na svoje.

Zar oni?

To je to.

Lakše ćete me g. Valek razumjeti kroz ovu prisporobu:

Očekuje se odlazak Amerikanaca iz Afganistana. Hoće li Afganistan prestati biti Američka pokrajina zato što su u njemu bili Amerikanci?

Rekao bih da to Afganistan nikada nije niti bio.

Žaba je žaba, jer je žaba.

10. travnja 1941.

Što se je tada dogodilo? Ništa.

Odgovorit ću protupitanjem: Što se je dogodilo kad je 18.02.2020. Zoran Milanović zamijenio Kolindu Grabar Kitarović (užete li nešto za nju)? Opet ništa. A i zašto bi?

Da, griješim, ipak se je nešto dogodilo:

Njih više nije bilo. Otišli su. Samo se čuo tihi pojam pjesme njihovih kršnih mladića, pjesme koju sam uvijek tako rado slušao:

Tamo daleko, daleko od mora

Tamo je selo moje

Tamo je Srbija

Otjeraše ih 1918. godine doma, ali se oni vratiše, ja i i brojniji: **140.000 bojovnika i 10.000**

asnika (Krstićevići ih ima 25.000) privremeno nazvanih Građanska i Seljačka zaštita, koji uskoro uzeše svoje staro viševjekovno tradicijsko ime.

Dragi prijatelju nije problem u Pavelićevim ustašama, jer njih nije ni bilo, nego u svima nama Hrvatima: Pučkim ustašama.

S 10. travnja 1941. godine izbrisan je 1. prosinca 1918. godine.

Zauvijek.

(Otporaš nadodaje: Kao što svako stablo u sebi nosi i ima određeni kip kojeg se prostim okom ne vidi sve dok majstor, umjetnik, kipar iz tog drveta ne izreže i izradi kip. Tako ti je i sa hrvatskim DESETIM

*TRAVNJEM koji je bio u srcima Hrvata od dolaska na Obale Jadrana 626. godine. Kroz sva ta stoljeća
trebao se je roditi Umjetnik Ante Pavelić koji je sa svojim Ustašama
IZREZBARIO DESETI TRAVNJA. MAMEN! Mile Boban,
Otporaš.*

Njihov je problem (ne i naš) što vrijedi vječno pravilo:

Žaba je žaba, jer je žaba. je riba, jer je riba.

Hrvat je Hrvat, jer je Hrvat.

Vrag bi ga znao što je Hrvoje Klasić. Hrvat zacijelo nije.

Srdačan pozdrav

Date: pet, 10. tra 2020. u 12:31

Subject: OPET SE JAVIO ONAJ BUDALAŠ S FILOZOFSKOG FAKULTETA U ZAGREBU

To: <urednik@tportal.hr>

G. Uredniče,

Danas ste objavili tekst Vanje Majeti :

Hrvoje Klasić o najsramnijoj epizodi hrvatske povijesti: 'Još uvijek nismo na isto prema NDH.

Neki drže Pavelićeve slike u dnevnom boravku, ulice se zovu po ustaškim ministrima...'

Tužit će u idućeg tjedna sve autore ove besramne promišlene poruke zbog klevetanja mog Hrvatsva,
dotično mojih Hrvatskih osjećaja i moje Hrvatske domoljubne i državotvorne misli.

S poštovanjem

dr. sc. Tomislav Dragun